

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

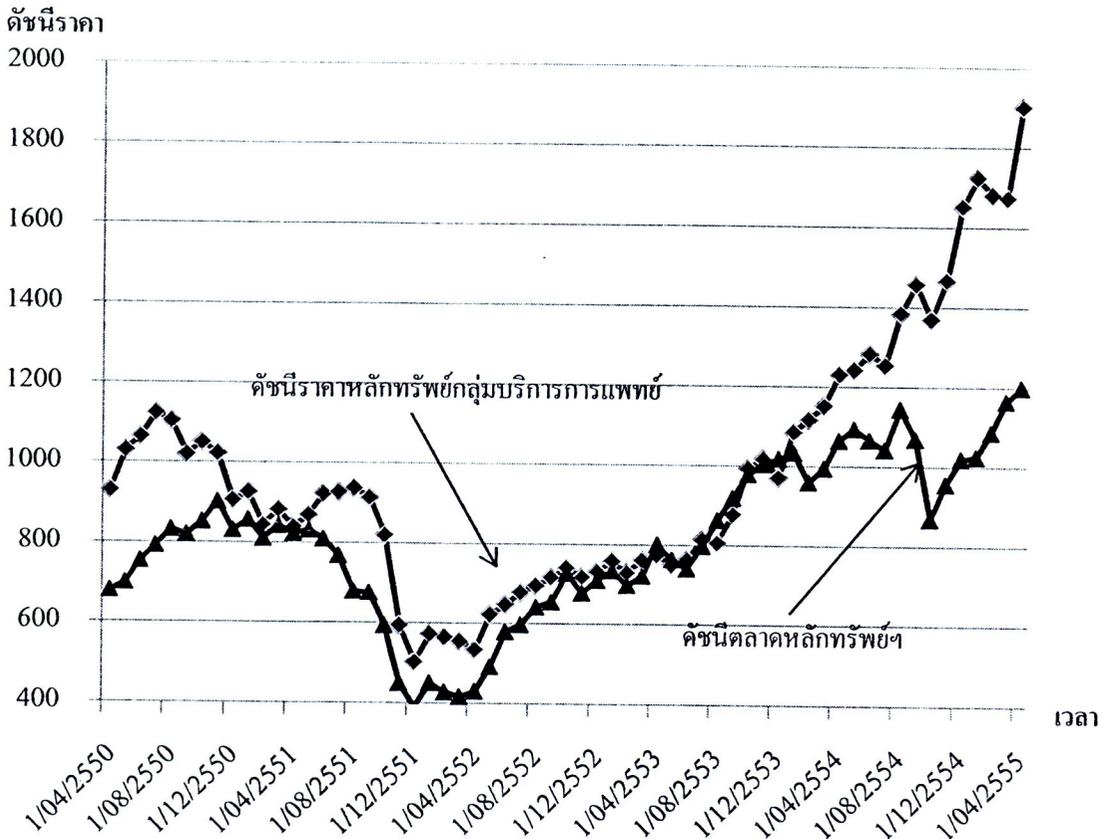
การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (The Stock Exchange of Thailand: SET) เป็นอีกทางเลือกหนึ่งของการลงทุนที่ได้รับความสนใจจากผู้ที่มีเงินออมในการแสวงหาผลตอบแทน ประกอบกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีบริษัทที่ดำเนินกิจการหลากหลายประเภท หลากหลายอุตสาหกรรมเข้ามาจดทะเบียนเพื่อระดมทุนในการขยายธุรกิจเป็นจำนวนมาก จึงทำให้นักลงทุนมีโอกาสมากขึ้นในการมองหาและตัดสินใจเลือกลงทุนในธุรกิจที่ตนสนใจเพื่อสอดคล้องกับความต้องการของนักลงทุนเอง อีกทั้งยังสามารถลงทุนในหลักทรัพย์พร้อมกันหลายๆ ประเภทได้ ซึ่งการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนเป็นการเข้าไปซื้อหลักทรัพย์ธุรกิจที่มีความเชื่อมั่นว่าจะสร้างผลกำไรและความมั่งคั่งในอนาคต และยังมีฐานะในการเป็นเจ้าของกิจการ ซึ่งมีสิทธิได้รับผลตอบแทนในรูปของเงินปันผลหรือหุ้นปันผลจากผลกำไรของบริษัทที่ถือหุ้นอยู่นอกจากนี้ผู้ลงทุนมีโอกาสได้รับกำไร (Capital Gain) หรือขาดทุน (Capital Loss) จากส่วนต่างของราคาเมื่อราคาหลักทรัพย์ปรับตัวสูงขึ้นหรือลดลงตามศักยภาพของบริษัทเมื่อมีการขายหลักทรัพย์

เพราะฉะนั้นการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ใดๆ ผู้ลงทุนต้องมีความรู้ทั้งในเชิงลึกและเชิงกว้าง โดยศึกษาถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบริษัทหรือหลักทรัพย์นั้นๆ รวมถึงปัจจัยต่างๆ เช่น สภาพเศรษฐกิจ อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อัตราดอกเบี้ย อัตราเงินเฟ้อ ดัชนีราคาผู้บริโภค อัตราการว่างงาน นโยบายการเงิน นโยบายการคลังของรัฐบาลทั้งในและต่างประเทศ เป็นต้น ที่ส่งผลกระทบต่อบริษัท โดยวิเคราะห์ลึกถึงผลกระทบต่อผลการดำเนินงานของบริษัท อัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานลำดับแรกที่นักลงทุนต้องนำไปประกอบการพิจารณาเพื่อนำมาเป็นแนวทางว่าควรสนับสนุนการลงทุนในบริษัทนั้นๆ หรือไม่

โดยทั่วไปแล้วราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาตามภาวะเศรษฐกิจ การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์จึงเป็นการลงทุนที่มีความเสี่ยง ผู้ลงทุนจึงต้องวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจขณะนั้น หรือคาดการณ์ภาวะเศรษฐกิจในอนาคตซึ่งมีความไม่แน่นอนนั้นว่ามีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์อย่างไร เนื่องจากผู้ลงทุนย่อมคาดหวังผลตอบแทนจากการลงทุน

อันประกอบด้วย ผลตอบแทนที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพย์ หรือกำไร (Capital Gain) และผลตอบแทนจากเงินปันผล (Dividend) ซึ่งผลตอบแทนที่คาดหวังของผู้ลงทุนอาจแตกต่างกันไปจากผลตอบแทนที่ได้รับจริง เนื่องจากปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลกระทบต่อหลักทรัพย์ อันได้แก่ ความเสี่ยง โดยความเสี่ยงที่มีทั้งที่เป็นระบบ (Systematic Risk) ซึ่งเมื่อเกิดขึ้นแล้วจะกระทบต่อการลงทุนในหลักทรัพย์ทั้งหมดแล้วแต่ประเภทธุรกิจ เป็นความเสี่ยงที่อยู่นอกเหนือการควบคุมของกิจการ ความเสี่ยงเหล่านี้ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ย ความเสี่ยงที่เกิดจากภาวะตลาดหลักทรัพย์ เช่นภาวะเศรษฐกิจ การผันผวนของราคาน้ำมัน ภาวะทางการเมืองทั้งในและต่างประเทศ เป็นต้น ส่วนความเสี่ยงที่ไม่เป็นระบบ (Unsystematic Risk) เป็นความเสี่ยงที่เกิดขึ้นเนื่องจากดำเนินธุรกิจของธุรกิจเองจะกระทบเฉพาะธุรกิจใดธุรกิจหนึ่ง เช่น ความผิดพลาดของผู้บริหาร หรือการนัดหยุดงานของกิจการ เป็นต้น ซึ่งหากนักลงทุนได้ทราบถึงความเสี่ยงและผลตอบแทนจากการลงทุนที่ชัดเจนแล้ว จะมีส่วนที่ทำให้ให้นักลงทุนจำนวนมากที่อยู่ภายนอกตลาดตัดสินใจเข้ามาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มมากขึ้น อันจะส่งผลทำให้เกิดการพัฒนาภาวะเศรษฐกิจ และการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจไทย (รัชดา ต้นประเสริฐ, 2549)

ปัจจุบันตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้มีการจำแนกการจัดกลุ่มบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ เพื่อให้ง่ายต่อการเลือกลงทุน โดยแบ่งเป็น 2 ระดับคือ กลุ่มอุตสาหกรรม และหมวดธุรกิจ ซึ่งกลุ่มอุตสาหกรรมประกอบด้วย กลุ่มอุตสาหกรรมหลักที่มีส่วนสนับสนุนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศรวม 8 กลุ่มหลัก ได้แก่ กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร (Agro & Food Industry) กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค (Consumer Products) กลุ่มธุรกิจการเงิน (Financials) กลุ่มวัตถุดิบและสินค้าอุตสาหกรรม (Industrials) กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง (Property & Construction) กลุ่มทรัพยากร (Resources) กลุ่มบริการ (Services) และกลุ่มเทคโนโลยี (Technology) และในแต่ละอุตสาหกรรมมีการจำแนกประเภทย่อยของธุรกิจต่างๆ เรียกว่าหมวดธุรกิจ ซึ่งบริษัทที่จัดอยู่ในหมวดธุรกิจเดียวกัน จะบ่งบอกถึงธุรกิจที่มีลักษณะใกล้เคียงกันและสามารถเปรียบเทียบกันได้ ตามเกณฑ์ที่มาของรายได้และทรัพยากรที่ใช้ในการดำเนินธุรกิจ โดยจำแนกออกเป็น 27 หมวดธุรกิจ เช่น ธุรกิจการเกษตร บันเทิงและสันทนาการ เคมีภัณฑ์และพลาสติก ธนาคาร สื่อสาร การแพทย์ เหมืองแร่ เป็นต้น (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2547)

ที่มา: Datastream (2012)

รูปที่ 1.1 ความสัมพันธ์ระหว่างดัชนีของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกับดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มบริการการแพทย์ ตั้งแต่เดือนเมษายน 2550 ถึงเดือนเมษายน 2555

จากรูปที่ 1.1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างดัชนีของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกับดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มบริการการแพทย์ ช่วงเดือนเมษายน 2550 ถึงเดือนเมษายน 2555 พบว่าดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มบริการการแพทย์จากปี 2550 ถึง กลางปี 2551 มีลักษณะการเคลื่อนไหวเหนือเส้นดัชนีของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย แต่เมื่อช่วงต้นปี 2551 ได้เกิดวิกฤติซับไพร์มในสหรัฐอเมริกาจนลุกลามกลายเป็นวิกฤตเศรษฐกิจโลกหรือที่เรียกกันว่า วิกฤตแฮมเบอร์เกอร์ หลังจากวิกฤตแฮมเบอร์เกอร์ได้ทรุดหนักลง สภาพเศรษฐกิจโลกตกต่ำ จำนวนคนว่างงานมากและยังส่งผลกระทบต่อตลาดหุ้นทั่วโลก ดัชนีราคาหลักทรัพย์ได้ตกต่ำลงอย่างมาก รวมถึงตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้วยที่ปรับตัวลดลง ในขณะเดียวกันหลักทรัพย์กลุ่มบริการการแพทย์กลับได้รับผลกระทบตามไปด้วย ดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มนี้ลดลงอย่างรุนแรงและต่อเนื่อง โดยดัชนีราคาต่ำสุดของหลักทรัพย์กลุ่มบริการการแพทย์อยู่ที่ 510 จุด ในวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2551

จนกระทั่งในปี 2552 ที่ทั่วโลกยังเผชิญกับปัญหาวิกฤตซับไพรม์อยู่นั้น แต่ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้ปรับตัวขึ้นเพราะผลจาก QE1 และ QE2 โดย QE (Quantitative Easing) คือ การที่ธนาคารกลางอัดฉีดเงินเข้าสู่ระบบโดยตรง ผ่านการซื้อพันธบัตรรัฐบาล หุ้นกู้ เอกชน และตราสารหนี้ เมื่อสภาพคล่องสูงขึ้น เม็ดเงินในระบบก็ไหลลื่น สถาบันการเงินก็สามารถปล่อยเงินกู้เพิ่ม ซึ่งถือเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจอีกทอดหนึ่ง ซึ่งเรียกความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุน ส่งผลให้ดัชนีกลุ่มบริการการแพทย์ปรับตัวขึ้นมีทิศทางเติบโตอย่างต่อเนื่องและกลับมาอยู่เหนือเส้นดัชนีตลาดหลักทรัพย์อีกครั้ง แสดงให้เห็นว่าหลักทรัพย์กลุ่มบริการการแพทย์มีการผันผวนไปตามเศรษฐกิจโลก ซึ่งโดยธรรมชาติแล้วหลักทรัพย์กลุ่มนี้ไม่น่าจะได้รับผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจ เนื่องจากเป็นธุรกิจที่ให้บริการด้านสุขภาพ ไม่สามารถหลีกเลี่ยงไม่ให้คนเจ็บป่วยได้ ซึ่งคนป่วยสามารถเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา (ภรณ์ ทองเย็น, 2549) แต่ทั้งนี้หลักทรัพย์กลุ่มบริการการแพทย์สามารถใช้เวลาการฟื้นตัวจากภาวะเศรษฐกิจถดถอยไม่นานนัก และกลับมามีทิศทางเติบโตที่เพิ่มขึ้น อาจเนื่องด้วยการที่รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมแผนกลยุทธ์ให้ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์แห่งเอเชีย (Medical hub of Asia) โดยเน้นรับกลุ่มผู้ป่วยจากชาวต่างชาติ โดยกรมส่งเสริมการค้าส่งออกและกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ ได้รวบรวมข้อมูลการให้บริการรักษาพยาบาลแก่ผู้ป่วยชาวต่างชาติ ดังตารางที่ 1.1

ตารางที่ 1.1 จำนวนผู้ป่วยชาวต่างชาติที่เข้ามารักษาในไทยและรายได้จากค่าบริการรักษา

พ.ศ.	จำนวนผู้ป่วยชาวต่างชาติ (คน)	ประมาณการรายได้ (ล้านบาท)
2546	973,532	110,058
2547	1,103,095	198,054
2548	1,249,984	309,318
2549	1,330,000	12,939
2550	1,373,807	106,640
2551	1,380,000	107,419
2552	1,380,000	108,197

ที่มา: กรมส่งเสริมการค้าส่งออกและกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ

จากตารางที่ 1.1 จะเห็นว่า จากการที่ภาครัฐส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางสุขภาพแห่งเอเชีย (Medical hub of Asia) ทำให้แนวโน้มผู้ป่วยชาวต่างชาติเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และแพทย์ไทยยังได้รับการยอมรับด้านความสามารถในระดับสากล ขณะที่อัตราค่าบริการยังต่ำกว่าเมื่อเปรียบ

กับคู่แข่งสำคัญอย่างสิงคโปร์ซึ่งถือเป็นข้อได้เปรียบสำคัญอีกประการที่เกื้อหนุนให้ประเทศไทยสามารถดึงดูดผู้ป่วยต่างชาติให้เข้ามาใช้บริการรักษาพยาบาลได้มากที่สุด ในเอเชียถึงราว 1.74 ล้านคนในปี 2553 (ฝ่ายวิจัยธุรกิจธนาคารเพื่อการส่งออกและการนำเข้าแห่งประเทศไทย, 2555) นอกจากนี้ปัจจุบันโรงพยาบาลส่วนมากมีการควบรวมกิจการเป็นเครือข่ายโรงพยาบาลขนาดใหญ่ซึ่งมีความสามารถในการแข่งขันสูง ทำให้การเข้ามาสำหรับผู้ประกอบการรายใหม่เป็นไปได้ยาก ดังนั้นจึงเป็นการจำกัดอุปทานในบริการด้านการแพทย์

ดังนั้นการศึกษานี้จึงต้องการศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ในกลุ่มบริการการแพทย์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้กระบวนการทางเศรษฐมิติ Auto-regressive Distributed Lag (ARDL) เนื่องจากเป็นแบบจำลองที่สามารถแสดงถึงผลกระทบของตัวแปรภายนอก (exogenous variables) และตัวแปรภายใน (exogenous variables) ในอดีตว่ามีผลต่ออัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ในกลุ่มบริการการแพทย์ได้ กล่าวคือ แบบจำลอง ARDL จะกำหนดให้อัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์กลุ่มบริการการแพทย์ขึ้นอยู่กับตัวมันเองในอดีตและขึ้นอยู่กับตัวแปรอธิบายในปัจจุบันหรือในอดีตของเดือนที่ผ่านมาด้วย

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ของอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ในกลุ่มบริการการแพทย์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กับ ปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์สะสม อัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ อัตราเงินเฟ้อ และดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ ด้วยวิธี Auto-regressive Distributed Lag

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา

1.3.1 ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ในกลุ่มบริการการแพทย์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1.3.2 เป็นแนวทางให้กับผู้สนใจลงทุนในหลักทรัพย์กลุ่มบริการการแพทย์ในการตัดสินใจลงทุนได้อย่างสมเหตุสมผล

1.4 ขอบเขตการศึกษา

การศึกษานี้มีผลต่ออัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ในกลุ่มบริการการแพทย์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตามวิธีการ Auto-regressive Distributed Lag (ARDL) โดยใช้ข้อมูลแบบทศนิยม จากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งจะใช้ข้อมูลรายเดือนของราคาปิดหลักทรัพย์เริ่มตั้งแต่เดือน พฤศจิกายน 2547 ถึงเดือน กุมภาพันธ์ 2555 รวมทั้งสิ้น 88 เดือน เหตุผลที่เริ่มต้นเวลาดังกล่าวเนื่องจาก บริษัท บางกอก เซน ฮอสปิเทล จำกัด (มหาชน) ได้เข้าทำการซื้อขายวันที่ 10 พฤศจิกายน พ.ศ. 2547 ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเป็นวันแรก และปัจจุบันมีบริษัททั้งหมด 13 แห่งที่จดทะเบียนในกลุ่มบริการการแพทย์ แต่ทั้งนี้จะศึกษาเฉพาะหลักทรัพย์กลุ่มบริการการแพทย์จำนวน 8 หลักทรัพย์ เนื่องจากเป็นหลักทรัพย์ที่มีการเคลื่อนไหวของราคาในการตรวจสอบจากผลประกอบการปี 2554 (ปรัชญา จันงธรรม, 2555) ดังนี้

- 1) AHC บริษัท โรงพยาบาลเอกชล จำกัด (มหาชน)
AIKCHOL HOSPITAL PUBLIC COMPANY LIMITED
- 2) BGH บริษัท กรุงเทพดุสิตเวชการ จำกัด (มหาชน)
BANGKOK DUSIT MEDICAL SERVICES PUBLIC COMPANY LIMITED
- 3) BH บริษัท โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ จำกัด (มหาชน)
BUMRUNGRAD HOSPITAL PUBLIC COMPANY LIMITED
- 4) KDH บริษัท โรงพยาบาลกรุงธน จำกัด (มหาชน)
KRUNGDHON HOSPITAL PUBLIC COMPANY LIMITED
- 5) KH บริษัท บางกอก เซน ฮอสปิเทล จำกัด (มหาชน)
BANGKOK CHAIN HOSPITAL PUBLIC COMPANY LIMITED
- 6) NEW บริษัท วัฒนาการแพทย์ จำกัด (มหาชน)
WATTANA KARNPAET PUBLIC COMPANY LIMITED
- 7) SVH บริษัท สมิติเวช จำกัด (มหาชน)
SAMITIVEJ PUBLIC COMPANY LIMITED
- 8) VIBHA บริษัท โรงพยาบาลวิภาวดี จำกัด (มหาชน)
VIBHAVADI MEDICAL CENTER PUBLIC COMPANY LIMITED

1.5 นิยามคำศัพท์

การลงทุนในหลักทรัพย์ หมายถึง การซื้อหลักทรัพย์ที่ได้มีการวิเคราะห์อย่างเหมาะสม และเป็นหลักทรัพย์ที่ผู้ลงทุนมีความพึงพอใจในอัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้ ทั้งนี้ได้คำนึงถึงความเสี่ยงที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดช่วงเวลาการลงทุน

เงินปันผล (Dividend) หมายถึง ส่วนของกำไรสะสมที่บริษัทจ่ายคืนให้แก่ผู้ถือหลักทรัพย์ ประเภทหุ้นสามัญ หุ้นบุริมสิทธิ และหน่วยลงทุนตามผลการดำเนินงานของบริษัท การจ่ายเงินปันผลจะขึ้นอยู่กับนโยบายของแต่ละบริษัท เช่น ระดับของกำไรสะสมที่จะพิจารณาประกาศจ่าย อัตราการจ่าย จำนวนครั้งที่จ่ายในแต่ละปี เป็นต้น นอกจากนี้บริษัทอาจจ่ายปันผลให้แก่ผู้ถือหลักทรัพย์ในรูปหลักทรัพย์ของบริษัท หรือที่เรียกว่า หุ้นปันผลก็ได้

ดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET Index) เป็นดัชนีที่สะท้อนความเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์ทั้งหมด โดยคำนวณจากหุ้นสามัญจดทะเบียนทุกตัวในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งจะรวมหน่วยลงทุนของกองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ แต่จะยกเว้นหุ้นที่ถูกขึ้นเครื่องหมาย SP (Suspension) เกิน 1 ปี ดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์ฯ คำนวณโดยใช้วิธีถ่วงน้ำหนักด้วยมูลค่าตามราคาตลาด (Market Capitalization Weighted) ด้วยการเปรียบเทียบมูลค่าตลาดในวันปัจจุบันของหลักทรัพย์ (Current Market Value : CMV) กับมูลค่าตลาดหลักทรัพย์ในวันฐานของหลักทรัพย์ (Base Market Value : BMV) คือ วันที่ 30 เมษายน 2518 ซึ่งค่าดัชนีเริ่มต้นที่ 100 จุด

ดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ (Business Sentiment Index) เป็นดัชนีชี้ภาวะทางธุรกิจที่สามารถใช้เตือนภัยทางเศรษฐกิจประเภทหนึ่ง ซึ่งรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับภาวะธุรกิจของบริษัทต่างๆ ทั่วประเทศเพื่อนำมาวิเคราะห์ภาพเศรษฐกิจโดยรวมอย่างมีระบบ ซึ่งผลของการสำรวจไม่เพียงแต่จะ ช่วยแสดงภาวะทางธุรกิจ และชี้ให้เห็นความต้องการและปัญหาของบริษัทผู้ประกอบการ แต่ผลของการสำรวจนี้ยังสามารถนำมาใช้วิเคราะห์ภาวะธุรกิจ และหากกลยุทธ์ในการจัดทำนโยบายเศรษฐกิจมหภาคและจุลภาค ตลอดจนใช้ประเมินสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและผลกระทบของภาคเศรษฐกิจจริง (real sector) ที่มีต่อภาคการเงิน โดยคำนวณจากร้อยละของผู้ตอบ “ดีขึ้น” และ “คงเดิม” โดยดัชนี = $(100 \times \text{ร้อยละของผู้ตอบ “ดีขึ้น”}) + (50 \times \text{ร้อยละของผู้ตอบ “คง เดิม”}) + (0 \times \text{ร้อยละของผู้ตอบ “แย่ลง”})$ การคำนวณวิธีนี้จะมีค่ากลางอยู่ที่ 50 ถ้าดัชนี BSI มีค่ามากกว่า 50 จะสะท้อนภาวะธุรกิจที่ดีขึ้น ขณะที่ดัชนี BSI มีค่าน้อยกว่า 50 จะสะท้อนภาวะธุรกิจที่เลวลง (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2542)

ดัชนีราคาหมวดธุรกิจ (Sectoral Index) เป็นดัชนีที่ใช้สะท้อนการเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์ที่มีพื้นฐานเดียวกัน โดยมีหลักการคำนวณเช่นเดียวกันกับการคำนวณ SET Index กล่าวคือ ใช้การคำนวณแบบถ่วงน้ำหนักด้วยมูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาด (Market Capitalization Weight) คำนวณโดยใช้หุ้นสามัญจดทะเบียนทุกตัวในแต่ละหมวดธุรกิจ โดยไม่นำหลักทรัพย์ที่ถูกขึ้นเครื่องหมาย SP เกิน 1 ปีมารวมในการคำนวณ

ปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์สะสม (Volume Accumulation) คือผลรวมของปริมาณการซื้อหรือขายหลักทรัพย์ตั้งแต่วันแรกของเดือนที่พิจารณาจนถึงวันสุดท้ายของเดือนเดียวกัน เป็นการพิจารณาปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์สะสมแบบรายเดือน

ผลตอบแทนจากหลักทรัพย์ (Security Return) ผลตอบแทนที่เกิดขึ้นจริง (Realized Return) เป็นผลตอบแทนที่เกิดขึ้นหรือได้รับผลตอบแทนนั้น และผลตอบแทนที่คาดหวัง (Expected Return) เป็นผลตอบแทนจากหลักทรัพย์ที่นักลงทุนคาดว่าจะได้รับในอนาคต ซึ่งอาจจะเป็นหรือไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง ดังนั้นผลตอบแทนที่คาดหวังเป็นผลตอบแทนที่มีขึ้นก่อนความจริงจะเกิดขึ้น ผลตอบแทนที่กล่าวนี้อาจเป็นดอกเบี้ย (Interest) เงินปันผล (Dividend) และกำไร (Capital Gain) หรือลดลง (Capital Loss) ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประเภทของหลักทรัพย์ที่ถืออยู่

มูลค่าตามราคาตลาด (Market Capitalization) หมายถึง มูลค่าโดยรวมของหุ้นสามัญของบริษัทใดๆ ที่คำนวณขึ้น โดยใช้ราคาตลาดของหลักทรัพย์นั้นคูณกับจำนวนหุ้นสามัญจดทะเบียนทั้งหมดของบริษัทดังกล่าว

ราคาตลาด (Market Price) คือ ราคาตลาดของหลักทรัพย์ใดๆ ในหลักทรัพย์ที่เกิดขึ้นจากการซื้อขายครั้งล่าสุด เป็นราคาที่สะท้อนถึงความต้องการซื้อ และความต้องการขายของผู้ลงทุน โดยรวมในขณะนั้น

ราคาปิด (Closed Price) คือ ราคาตลาดหลักทรัพย์ใดๆ ในตลาดหลักทรัพย์ที่มีการซื้อขายเป็นรายการสุดท้ายของแต่ละวัน ในการคำนวณราคาปิด ตลาดหลักทรัพย์จะเปิดให้ซื้อขายได้ตามปกติจนถึงเวลา 16:30 น. จากนั้นระบบการซื้อขายจะหาเวลาปิด โดยการสุ่มเลือกเวลาในช่วง 16:35 – 16:40 น. และเปิดโอกาสให้บริษัทสมาชิกสามารถส่งคำสั่งซื้อขายเพิ่มเติมได้อีกอย่างน้อย 5 นาที ตั้งแต่ 16:30 น. ถึงเวลาปิดที่ได้จากการสุ่มเลือก และจะยังไม่จับคู่การซื้อขายจนกว่าจะถึงเวลาปิด จึงนำคำสั่งซื้อขายทั้งหมดที่ค้างอยู่ในระบบจนกระทั่งถึงเวลาปิดมาคำนวณหาราคาปิดของแต่ละหลักทรัพย์

อัตราเงินเฟ้อ (Inflation) หมายถึง การที่ราคาสินค้ามีการปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในทางเศรษฐศาสตร์ การเกิดเงินเฟ้อสามารถแบ่งได้เป็น 2 ทาง ได้แก่ การเกิดเงินเฟ้อจากอุปสงค์ที่เพิ่มขึ้น และการเกิดเงินเฟ้อจากต้นทุนที่สูงขึ้น ผลกระทบของอัตราเงินเฟ้อต่ออัตรากำไรของตลาดหรือของ

อุตสาหกรรม สามารถวิเคราะห์ได้ในหลายมุมมอง เช่น ถ้าหากเงินเฟ้อที่เกิดขึ้นแล้วทำให้ธุรกิจสามารถเพิ่มราคาของสินค้าที่ผลิตได้ จะทำให้อัตรากำไรสูงขึ้น หรือถ้าหากเป็นเงินเฟ้อที่เกิดจากอุปสงค์เพิ่มขึ้นจะส่งผลต่อความต้องการสินค้ามากขึ้น จึงสามารถทำให้อัตรากำไรสูงขึ้นได้ เช่นเดียวกัน ในอีกมุมมองหนึ่ง คือการที่มีเงินเฟ้อนั้นจะส่งผลต่อการบริโภคของภาคครัวเรือน เพราะการเกิดเงินเฟ้อนั้นจะทำให้ผู้บริโภคหันมาซื้อสินค้าที่แท้จริง (Real Asset) มากขึ้น